

som eventuelt kan ske. Men hvad der staar i Aviserne, kan jeg ikke noksom fordømme fra dette Sted. Her i Landet gør det ikke noget — jeg tror efterhaanden, man lærer at se, at man ikke skal stole paa disse Angreb —, men det forekommer mig meget uheldigt, at de skal kunne bruges til Agitation i et fremmed Land, hvor de kommer frem.

Ordføreren (Johannes Jensen): Det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds (Steinke) gjorde gældende, at den højtærede Justitsminister ikke havde anført tilstrækkelig positive Grunde for Nødvendigheden af det foreliggende Lovforslag. Nu kan man naturligvis strides om, hvorvidt dette er Tilfældet. Grundene har altsaa ikke været tilfredsstillende for det ærede Medlem og hans Partifæller, men for Flertallet har de forekommet at være endog meget fyldestgørende. Det forekommer mig ogsaa, at naar det ærede Medlem ser paa de Tal, som er anførte i den Beretning fra Justitsministeriet, der er trykt som Bilag til Betænkningen, er disse Tal egentlig talende Vidnesbyrd om, at Loven har været nødvendig. Og jeg vil i denne Forbindelse anføre, at der hverken fra det ærede Medlems Side eller fra anden Side, end ikke i Pressen, hvor man har kritiseret saa stærkt paa et andet Omraade, saa vidt mig bekendt, er rejst Indvisninger mod de saakaldte egentlige Udvisninger og heller ikke mod de Udvisninger, som er foretagne med udtrykkelig Hjemmel i Loven af 1917. Jeg vil ogsaa tilføje, at paa det andet Hovedpunkt, hvor det ærede Medlem har ønsket Oplysninger, og hvor han har været i Tvivl om, hvorvidt Udvisningerne ikke har været overladte til underordnede Myndigheder, har det ærede Medlem ogsaa faaet tilfredsstillende Oplysninger, idet Justitsministeren har oplyst, at alle Sager vedrørende Udvisninger i alt Fald nu — der kan have været en Tid, hvor man maatte anvende en anden Behandlingsmaade, men i alt Fald nu behandles alle den Slags Sager skriftlig, og alle Udvisninger foretages af Justitsministeren.

Det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds nævnte, at der kunde rejses Tvivl om, hvorvidt der ikke var foretaget Udvisninger, hvor Grundlaget har været Deltagelse i Strejker, og anførte i den Henseende, at en Bemærkning i Udvalget af den højtærede Justitsminister kunde indgyde ham den Tro. Jeg ved nu ikke, hvorvidt man maa komme ind paa at omtale, hvad der forhandles i et Udvalg; det er vel strengt taget ikke tilladt, men jeg vil

dog uden at nævne noget sige, at forsaa-vidt der har været hentydet til noget saadant i Udvalget, vil alle Medlemmer — det vil det ærede Medlem sikkert ogsaa — ved nøjere Eftertanke kunne erindre, at det, der i saa Henseende muligvis er anført, blev fuldstændig afkræftet af den højtærede Justitsminister. Det Tilfælde, der maaske blev nævnt, blev saa udtrykkelig afkræftet, at jeg ikke havde troet igen at skulle udtale mig om det her i Forsamlingen. Jeg forstaar i det hele taget ikke, at man kan motivere sin Modstand mod det foreliggende Lovforslag med en Henvisning til, at en anden Lov, der ikke foreligger til Behandling i Dag, er blevet misbrugt, navnlig naar der henses til, at alle de Tilfælde, der er nævnte som Misbrug af den gamle Lov af 1875, er blevet saaledes imødegaaet og oplyst, at man har kunnet sige, at den rejste Kritik ikke har været berettiget. Og vil man endelig tænke paa Loven af 1875, kan vi heller ikke se bort fra, at man i andre Lande, ikke mindst i det Land, der hidtil har staaet som Frihedens forjættede Land, er i Færd med at træffe ganske anderledes rigoristiske Bestemmelser angaaende Indvandring, end vi noget Øjeblik har tænkt paa hos os.

Steinke: Den højtærede Justitsminister omtalte et Tilfælde, hvor Socialdemokratiets Førere skulde have henvendt sig til Justitsministeren for at bevæge ham til at foretage en Udvisning med Hjemmel i Henhold til den ekstrordinære Lovgivning. Jeg er ikke i Stand til at svare noget hertil, da jeg ikke kender det Tilfælde. Jeg antager ikke, at det har været Socialdemokratiets Førere in pleno, der har været der, jeg har i hvert Fald ikke været med.

Med Hensyn til Strejkeforholdene har jeg den Opfattelse, at der fra den højtærede Justitsministers Side flere Gange, ogsaa i Udvalget, er udtalt det, jeg nævnte, og hvis den ærede Ordfører havde Ret i, at det var gendrevet paa en saadan Maade, at det faldt bort, vilde jeg selvfølgelig ikke have ladet det paavirke min Opfattelse. Jeg beklager meget, at min ærede Partifælle fra Sønderjylland (Jørgen Møller), der fremdrog Tilfældet, ikke er til Stede i Dag. Det havde jeg troet, at han vilde have været, saa vilde han have kunnet komme nærmere ind paa det. Jeg har kun brugt det som et Eksempel, der viste — og jeg havde den Opfattelse, at den højtærede Justitsminister udtrykkelig havde